

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VI me, 1480

D[omi]nica intra octauas ascen[sio]. Ser[monis] xlviii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Sermo

superexcellētis p̄ncipis Item q̄ expectabant sp̄sū andi aduē-
tum. Et est sciendū q̄ impi mitina ecclesia p̄pter xp̄i
ascensionē quinta feria qua xp̄us celū ascendit erat ita celebris
sicut dies dñicus et fiebat tunc p̄essio in memoriā. q̄ xp̄o ce-
lum ascendente apostoli egressi fuerant Iherusalē ad mōtem oli-
ueti. et iterū cum gaudio Iherusalē redierāt. sed postea multi-
plicatis sanctorū festiuitatib⁹ celebritas illius diei intermissa est
recepto vero sp̄sū dō apostoli p̄ vniuersū mūdū nomē xp̄i pre-
dicauerunt. vñ dicit: Illi at̄ p̄fēdi p̄dicarunt vbiq̄: quia dire-
rat xp̄s. euntes in mūdū vniuersū predicate euangelīū. forte
autem vt dicit Aug. p̄dicatio euangelij nō tantū p̄ eos vbiq̄
diffusa est. sed etiā p̄ successores eorum: dño cooꝑante: nisi em̄
ipse oparetur nihil nos oparemur. Ysa. 26. omnia opera n̄ra
operatus es dñe: et sermonē affirmante: affirmant p̄dicatio-
nis sermonē: sequētib⁹ signis: que signa supra dixerat. in no-
mine meo demonia eiciēt. linguis loquent̄. sicut vero tunc
confirmata est p̄dicatio signis. ita nūc quēlibet p̄dicatōrē ser-
monē suū signis bone opatōis affirmare oportet. vñ Theop.
fiat domine ihesu christe vt nostri sermones quos de virtute te
operante dicimus. per opera confirmentur et actus. vt tandem
simus p̄fēcti te cooꝑante in omib⁹ verbis et factis. quia te de-
cet sermonum et operum gloria. cuj sis virtus dei et sapientia
in secula se culorum amen.

Dñica infra octauas ascen. Ser. xlviii.

Om venerit paraclitus quem ego mittam
vobis a patre sp̄itum veritatis qui a patre p̄-
cedit. Itē Jo. 15. omnis diuina vitas a deo p̄dō-
ribus est odibilis. vt etiā si alit passibilitas
ipsius veritatis testes persequantur. qđ mari-
tie de veritate catholice fidei nouimus accidisse. cuius annūtia-
tores iudei pagani et heretici usq̄ ad mortem persecuti sunt. s̄
quia veritas semper manet. et inualecit super omnia ideo hoc
attestāt veritati nostre fidei. quia etiā inter persecutiones et
mōtes semper legitur profecisse. De his autem que passuri erāt
testes vere fidei. agitur in presenti euangelio quod in tres par-
tes diuiditur. in quarum prima ostenditur quibus testibus ca-
tholica veritas fuerit confirmata. Secundo quantis aduersitati-
bus ipsa veritas fuerit impugnata. ibi. hec locutus sum vobis
vt non scandalizemini. Tercio q̄ hec omnia christi sermonib⁹
fuerint prenūtiata. ibi. sed hec locutus sum vobis. A Cir-

ea primū considerandū est. q̄ sicut v̄itas fidei est supra omnē hu-
manū intellectum et rōnis inuestigacōez ī tantū vt sola diuina
inspiratiōe apprehendatur. sic eandem fidem defendere nulla v̄-
tus humana sufficit. nisi spūssctūs huius fidei inspirator tribu-
at virtutez et fortitudinē. ideo prima pars in tres partes diui-
ditur. in quarum p̄ma p̄mittit aduentus spūssctū. vñ dicit:
Cum venerit parclitus grece latine consolator interpretat. et h̄m
q̄ dicit Didimus spūssctūs consolator nominat ab opatione. qz
eos quos se dignos reperit. non solum ab omni p̄turbatione
reddat alienos. verum etiam incredibile quoddam gaudium
eis tribuit. sempiterna quidem leticia in eorum corde versatur
quorum spūssctūs habitator est: quē ego mittaz vobis. Didi-
mus. iste inquit consolator spūs a filio mittit. nō quidem vt mī-
nist̄er nec sicut angeli. p̄phete et apostoli. s̄ vt mitti deat a sa-
pientia et v̄tute spiritum dei indiuisam habentem cū eadem sa-
pientia et virtute naturā: a patre: Ista additio q̄tuor modis
potest uenire p̄cedenti clausule. p̄mo sic. quē ego filius a pa-
tre p̄cedens: mittam vobis: vel aliter quem parclitus a pa-
tre missum ego mittam vobis. nam vt dicit Didimus mittētē
filio spiritum veritatis. similiter mittit et pater. cum eadem vo-
luntate patris et filii spiritus veniat. vel sic. quem parclitum
ego mittam vobis. sed hoc ipsum q̄ eū mittam a patre habeo
vel aliter quem spiritum parclitū a patre p̄cedentē ego mit-
tam vobis. vnde subdit: B Spiritum veritatis qui a pa-
tre p̄cedit: didit aut spūs veritatis h̄m Criso. vt ostendatur
q̄ sit fide dignus. multi em̄ vera scientes verū nō sunt. quia spi-
ritum veritatis nō habent. sed iste spiritus veritatis vera docet
et veraces efficit. p̄cedit autem a patre. quia patre amante fi-
lium. vnde Didimus. non dixit inquit qui ab omnipotente p̄-
cedit. sed a patre licet pater non sit alius a deo omnipotente qz
scdm proprietatem patris et intellectū parentis egreditur spi-
ritus veritatis. et vt dicit Theophilus. iste p̄cessus nō est ex-
tra dei patris essentiam. sed originalis cōsistentia spiritussan-
cti. quia non est mittere sed ex patre naturalem essentiam ob-
tinere. C Nota quia spiritussanctus dicitur consolator.
et dicitur spiritus veritatis. ratione quidem testificande verita-
tis dicitur veritatis spiritus sed ne vlla aduersitas propter ve-
ritatem timeatur dicitur parclitus quod est consolator. Con-
solatur autem spiritussanctus deuotos suos multipliciter. p̄-
mo quidem tristes suauī p̄sencia. sapientie. 12. o q̄ bonus et
suauis est dñe spiritus tu⁹ in nobis. Tribulatos dulci colloq̄o

Sermo

Eccl. 2. 4. spūs meus sup mel dulcis. ⁊ hereditas mea sup mel. ⁊ fauū. Dubios prudenti filiū. ipse em est spūs filiū et prudētia eius est vita ⁊ pax Ro. 8. In q̄buscūq; igit agendis. ipse tribuit rectū filiū. sed tñ quidaz ab eis diuertunt filiū. qm̄ si paupes fuerint filiū diabolū deū acharon ⁊ diabolū dicit vt vsuras faciant ⁊ rapinas. quidaz vero in cunctis opibus ad sortilegia fugiūt ⁊ incantationes quibz dñs cōminat Ysa. 30. Ne filiū desertores ut faceretis filiū. ⁊ nō ex me ⁊ ordiremini telam. ⁊ non p spm̄ meuz vt adderetis pctm̄ super pctm̄. Item consolāt impotentes forti adiutorio. Ro. 8. spūs adiuuat infirmitatem nr̄am. ipse em est spūs fortitudinis. cui⁹ virtute quinq; vinamus aduersa. Consolat remittendo quācūq; offensaz Ro. 8. Lex spūs vite in xpo ihu liberauit me a lege pcti. Nam vt d̄ Sap. 1. Benignus est spūs sapie ⁊ ideo facili⁹ est ad remiā Consolat reuocando in pristinā grām. Ephe. 2. Accessus habemus ad prēm in vno spū. ergo non esis aduene ⁊ pegrini. h̄ estis oues sanctorū ⁊ domestici dei. Item solat etiā nos adop-tando in dei filios. Ro. 8. accepistis sp̄z adoptionis filiorū in quō clamamus abba pater. ipse em spūs testimoniū reddit sp̄ritui nostro qd̄ filij dei sumus. Item consolatur pmissione celestiu. Ephe. 1. Sgnati estis spūsancto pmissionis qui est pign⁹ hereditatis nostre. Item consolatur etiā aliqñ in presenti vita tribuendo aliquem gustum future glorie. 2. Cor. 3. Nos autē reuelata facie gloriam domini speculantes. in eandem imaginē transformamur. ⁊ claritate in claritatem tanq; a domini spiritu. Item consolabitur deducendo in vitam eternam. Ps. Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam. Istas spiritus sancti solationes non percipiunt. qui mundanas querunt consolations. 1. Corinthio. 1. Animalis homo non percipit ea que spiritus dei sunt. quia vt dicit Ro. 8. Qui s̄m carnem sunt. que carnis sunt sapiunt. qui vero s̄m spiritum sunt. que sunt spiritus sentiunt.

D. Nota qd̄ spūsanctus dicit spiritus veritatis eo qd̄ in om̄ez veritatē inducat. Iohis. 15. Cū venerit ille spūritus veritatis deducet vos in om̄ez veritatē. Est autem vt dicit Hiero. triplex veritas. scz veritas vite. veritas iusticie. ⁊ veritas doctrine. Veritas vite in hoc asistit. vt quilibet operetur que deo sunt placita. proximo vtilia ⁊ sibi meritoria. 4. Reg. 20. Obsecro domine memento quomodo ambulauerim in veritate coram te ⁊ in corde pfecto. ⁊ quod placitū est coram te fecerim. Et de Tho. legitur eiusdem. 1. qd̄ etiā in captiuitate positus viam veritatis nō deseruit. ita vt om̄ia que habere poterat cum

captiuis fratribus impiret. Contra istam vitæ veritatis agunt omnes qui aliena rapiunt. primū offendūt. & seipsos peccatis inaniunt. Cōtra eaz agunt omēs ypocrite. oēs falsi amici peius est fallere amicitia q̄ pecuniā vt dicit in ethias. isti nō habent spm vitatis s; dyabolū spm falsitatis q̄ omīssa vitatis vita facit eos gaudē falsa vita vt tādē ad ppetuā eos mortē deducat. Scīda vitas ē iusticie. de q̄ dicit Dīce. 10. Seiate vob i vitatē iustitiā hec vitas iusticie i iudicō seruāda ē. Ysa. 42. dedi spm meum sup eū. in vitatē eduat iudiciū. vñ in rōnali iudicis posita erat doctrina & vitas Exo. 28. et sap. 10. diligite iusticiā q̄ iudicatis ēra Cōtra istā vitatē iusticiā agūt mltos accūsatores iū qui. testes falsi. aduocati vboſi p̄uui dīharj scriptores falsarij iudices iniusti. q̄ omnes corrumpunt odio. aut amore pecuniā aut timore. vñ versus Quatuor ista timor odium dilectio sensus Sepe solent hominum rectos peruertere sensus. hodie frequētissime iusticia tollitur. quia innocentes condemnantur et iniusti p̄eualent. Ysa. 59. conuersum est retrorsū iudiciū. et iusticia lōge stetit qz corruit i plateis vitas & eq̄tas nō potuit ingredi et scā ē vitas i obliuionē. & q̄ recessit a malo p̄de patuit Tercia vitas ē doctrine q̄ i sana & vā doctrina fidei dīstīt. Lix. 2. Lex vitatē fuit i ore ei⁹. et iūq̄tas nō ē iuēta i labijs ei⁹. Cōtra hāc veritatem doctent omnes qui sunt extra ecclesiaz. iudei. p̄agani et heretici. Roma. primo conmutauerunt veritatem dei in mendacium. Item multi mali christiani cōtra hanc veritatem loquuntur scz detractores. aduatores. irrisores. maldici. blasphemī. cōtētiōſi nugatores. susurrones et p̄uui. & in tm vitas verbi dīminuta est. et inualuit falsitas. qz nesciamus cui verbo sit credendum. ita vt vere dicā possit. omnis homo mendax. hoc viciū pessimum est. Legitur enim qz quidam sapiens interzogauit de vita nepotis sui. cui magister dixit. nepos vester ē luxuriosus. gulosus. et taxillōrum luso. & dixit sapiens. hec omnia de facti cōrectionem accipient. Sed ē nē mendax. immo dixit magister. mendacissimus. et suspirās sapiens tām inquit de ip̄s cōrectione despero. E Nota qz spiritussandus qm deducat in triplicem veritatem vite. iusticie. et doctrine. p̄cedit a patre. nec excluditur filius. sic enim dixit christus eum a patre p̄cedere. quod tamen dixit. quod esset spiritus veritatis. Et autem christus veritas. et a veritate oportet sanctūspiritus a matrem p̄cedere. Sed dīce quare ergo nō est ambozū fili⁹ si ab vtroqz p̄cedit. Et est causa. quia non p̄cedit vt gēmitas. sed vt det donum eternū amoris. Item spiritussandus

Sermo

mittitur a filio nec tñ excluditur. quin mittat eū p̄r quin etiā
mittat seipm. tunc em mittit vt dicit Beda qñ dilectores nos
facit dei & proximi. que dilectio fit i nobis a tota trinitate. ideo
em deum diligimus. qz ipse prior dilexit nos. Item spūssand⁹
venit a seipso. qz liberaliter vbi vult spirat. h tñ nō venit sine
p̄re & filio eū mittentib⁹. qz tota trinitas p spūssand⁹ inhabitat
corda n̄ra. Secundo ponit sand⁹ spūs testificatio: Ille testimoni
um phibebit de me: cordib⁹ n̄ris fidei veritatē inspirando ut di
cit Aug Item dedit testimonium christus qz esset in celestibus.
quia nō erat venturus spiritussand⁹ in apostolos nisi eo ascē
dente vt dicit Jo. 15. Itē dedit testimoniū xp̄o qz esset dei fili⁹
qñ in noīe eius dabat spūssand⁹. Itē Tertio ponit ap̄lozū te
stimoniū: & vos testimoniū phibebitis. qz ab initio meū estis
ideo em erant testes idonei oīm que xp̄s fecerat. qz ab initio ex
quo ceperat docere eoz eo fuerant. doctrinā eius audiētes. et mi
racula cōsiderantes. 1. Jo. 1. qd fuit ab initio qd audiuius et
vidimus. & manus n̄re cōtractauerunt de verbo vite. hoc annū
tiamus vobis. Considerandū est quib⁹ testimonijs fides n̄ra q
de xp̄o est fuerit cōfirmata. p̄mo quidē phibuit testimoniū deus
pater baptizato christo. & intransfiguratione dicens. Mat. 12.
hic est filius meus electus in quo mihi bñ cōplacui ipm audite.
Jo. 5. testimoniū dei maius est. quia testificatus est de filio suo
Item phibuit testimoniū spūssand⁹ quādo sicut columba m̄a
sit super eum. 1. Jo. 5. Spiritus est. qui testificatur. quoniā xp̄s
est veritas. Item ipse dei filius de seipso dedit testimoniū. vbo
quidem. Jo. 8. Ego sum qui testimonium phibeo de meipso et
testimonium meum verum est. qz scio vnde veni. et quo vado.
opere etiam dedit testimonium de seipso. Jo. 10. opera que ego
facio in nomine patris mei. hec testimonium perhibent de me.
Ite sunt tres diuine persone perhibentes testimonium fidei no
stre. de quibus. 1. Jo. 5. Tres sunt qui testimoniū dant in celo
pater verbum. et spiritussand⁹. & h̄j tres vnum sunt. Itē om
nes angeli et sp̄itus dederunt testimoniū quando eo nato fa
cta est multitudo celestis exercitus laudantium deum. Luc. 2.
Item celi luminaria que eo moriente obscurata sūt. & terra que
tremuit que testimonia contra iudeos adducitur. Deu. 3. testē
inuoco aduersus te celum & terram Item venti et aera quia vēti
et mare ei obedierunt. Mat. 8. Item perhibuit testimoniū oīs
scriptura. Jo. 5. scrutamini scripturas et ille sunt que testimoni
um perhibent de me. Item omēs patriarche & prophete. 1. Pe.
p̄mo. scrutati sunt prophete spiritussand⁹ pronuntiantes que

in christo sunt passiones et posteriores glorias. Item ultimo omnes apostoli et qui post eos sancti fuerant nostre fidei prohibuerunt testimonium. Luc. 24. vos estis testes horum. quorum testimonium fuit in verbis. signis. vita. et morte. verbis quidem fidei testimonium per apostolos fuit denuntiatum quia efficacibus rationibus fidem ubique testificati sunt. Act. 1. eritis mihi testes in iherusalem et in omni iudea et samaria. et usque ad ultimum terre. 1. Pe. 3. parati reddere rationem deo que in nobis est fide et spe. Item eorum testimonium fuit confirmatum signis et miraculis. Mat. 16. predicaueunt ubique domino cooperante et sermone confirmante. sequentibus signis. Hebr. 2. cum incipit accepisset euangelizari per dominum ab eis qui audierunt. in nos confirmata est. coestante deo signis et prodigijs potentis et varijs virtutibus. Item hoc testimonium fuit approbatum sancta vita apostolorum. et honesta conuersatione sanctorum. si enim peccatores aut mali homines fuissent. eis credendum non erat. nunc vere tante sanctitatis et honeste conuersationis fuerunt huius fidei testes. quoniam nusquam sic perfecti homines inuenti sunt. unde ipsa eorum vita testimonium erat veritatis fidei. Act. 4. virtute magis reddebant apostoli testimonium resurrectionis ihesu christi domini nostri vere quidem magna virtute. quia excellentissime erant vite et virtutis. unde ibidem subditur. et gratia magna erat in omnibus illis. Consideremus post apostolos quale virtutis fuerit testimonium in testibus huius fidei sanctus Martinus diuisione clamidis testificatus est pro largitate. Ihero. Vllarion et omnes sancti heremite testificantur pro abstinentia. Agnes. Lucia. Agata. et Katharina testificantur pro castitate. et ante desinet tempus quoniam enumerare possumus nostre fidei testes magnos et puos. pueros et puellas. mares et feminas. quos similes in sanctitate et honestate morum nulla unquam secta habuit. nec habere potuit. quia ut dicit Christus. non est vera virtus ubi non est vera fides. Item hoc testimonium fuit consummatum morte omnium apostolorum et martirum. et maximum quidem argumentum est nostre fidei. quia tot milia martirum nonimus potius voluisse mori. quam fidei relinquere testimonium. Ecclesiast. 28. lingua testificans adducet mortem. et Ecclesiast. 4. usque ad mortem certa pro iustitia. Est ei signum quod sperabant aliam esse vitam alioquin mortem istam non sustinuisent. prouerio. 14. Sperat iustus in morte sua pro fidei testimonio. Crucifixus est Petrus. Paulus decollatus est. lapidatus. Stephanus. aduultus. Laurentius. et

Sermo

innumerabiles diuersis penis xpi matres interfecit. nullo igitur modo xpiana fides conuicta est pro qua tot millia milium xpi nouimus usque ad mortem pugnas. omnis enim natio viriliter defendit regnum proprium. sed pro isto regno multi nobiles usque ad mortem certauerunt. et dicunt quod sicut in manu forti acquisitum est. ita nisi manu forti dingeret perdere. quod si aliquis tantorum testimoniorum adhuc credere dubitat. quia omnia ista perita sunt. consideret testimonia ecclesie primitiis temporibus ut dicit Augustinus libro de fide rerum inuicibilium. Constat enim quoniam et crucifixum credimus. quoniam vero tanta hominum multitudo deducta fuisset. ut crederet. non quidem in aliquem magnam regem aut principem. sed in pauperem et hunc abiectum et crucifixum nisi quia a domino factum est istud. et est mirabile in oculis nostris. licet igitur mortui sint apostoli. et martires. testimonia uero tamen veritatis in nobis euidenter apparet Mat. 13. usque hodie sunt testes eius ad plebem. propter quod vere dicere possumus. testimonia tua credibilia facta sunt nimis. hec omnia testimonia scrutari debet anima nostra. quia mirabilia sunt. omnino igitur istis consideratis apparet veritatem catholicæ fidei tante auctoritatis esse ut nihil aduersus eam possit obicere. quicumque phariseus. gentilis iudeus. hereticus et saracenus. quod si aliqui conantur aduersus fidem nostram gerere aut eam velle impugnare. nihil proficiunt quod euidenti signo monstratum fuit in passione christi. eo assistente in conspectu coram summo sacerdote Mar. 14. ubi dicit Summi sacerdotes et omne consilium querebant aduersus ipsum testimonium. ut eum morti traderet. neque muenerunt. multi enim falsum testimonium dicebant aduersus eum. et conuenientia testimonia non erant. unde nulla pharisæorum testimonium. nulla ratio. nullus sermo est conueniens aduersus christum. et fidem nostram. ps. assisterunt reges terre etc.

Secunda pars.

Quando cum dicitur. Nec locutus sum. predictum quoniam aduersitatibus catholica fides erat impugnanda. et tria facit predictum enim apostolorum expulsio. nem: hec locutus sum vobis: permittendo spiritum veritatis pacatum: ut non scandalizemini. et ut non perturbemini. neque moleste feratis ea que ventura sunt vobis. quia consolator spiritus vos consolabit. et subdit. de qua tribulatione erant consolandi: ab eis qui synagogis facient vos et eicient vos de iudeis congregationibus tanquam scismaticos et malos homines propter nomen meum. nam cum adhuc viveret christus composuerant sacerdotes. ut si quis diceret eum esse christum. extra synagogam fieret. ut dicit Ioh. 9. electi sunt fideles in rei veritate extra omnes synagogas malignarum

habent em̄ iudei synagogas suas. habent heretici. habent sar-
raceni et pagani. a quibus oibus fidelium congregatio sepe-
rat sicut rosa a spinis. lux a tenebris. et grani a paleis. Vñ ps. nō
sedi cū consilio vanitatis. et cū iniqua gerentibus non introiui. odi
ui ecclesiam malignantiū. Secūdo prediat discipuloz mortē
sed venit hora: certe cecitatis et ignorancie: vt omnis siue pater
siue filius siue amicus. siue etia quicunq notus: qui interficit
vos: Mat. 10. tradet at frater fratrē in mortē. et pater filiū et in-
surgent filij in pntes. et morte afficient eos. et eritis odio oibus
hominibz ppter nomen meū: arbitret obsequiū se prestaē deo.
iudei quidez interficientes sanctos credebant facē deo magnū
obsequiū. ac si apli essent dei inimici. pagani vero credebāt ob-
sequi non deo h falsis dijs eoz. De sanctis igit interfectis factū
est deo sacrificiū. et pstitierant ipsi sacrificati martirij obsequiū
deo gratum. sed sacrificantes dei maledictionem incurrerunt. et
ideo in hoc sacrificio ipsuz sacrificiū non sacrificantes obsecuti
sunt deo. Tercio ostendit quare psecutores sanctoz hec facerēt
et hec facient vobis: citando de synagogis psequendo et inter-
ficiendo: quia non nouerunt p̄ez neq me: q. d. nolite tristari
de his aduersitatibz. ego has iniurias in me accipio. qz non
ratione vestri ista passuri estis. sed ppter p̄em et me. quem illi
non cognouerūt. si em̄ cognouissent xpm et patrem eius deum.
nec eum crucifixissent. nec aplos et sanctos eius occidissent. h
ignorantia eoz p̄em non excusat sed accusat. non alleviat. h
agruat. nō minuit h augmentat. quia ignorancie hui9 causa
fuerunt rebelles sp̄itui sancto. et increduli doctrine veritatis.

Tercia pars.

Terzio ostendit quod omnia ista christus p̄duerit.
sed hec: quecunq dixi de psecutoribus et morte v̄ra
locutus suz vobis: adhuc viuens. cū adhuc ille tri-
bulationes nō essent. h iam inapent in corpore xpi
vt cū venerit hora eozum: Certe vt dicit Aug. tenebrosa hora
nocturna. hora mali peccati p eis. sed hec eoz tenebrosa hora
non fuscavit diez martirū. vñ p̄ciosus martir laurenci9 dixit
ad decūm. mea vox obscurz non habet sed omnia mihi in luce
clarescūt: reminiscamini: i. ad memoriā reducat: qz ego dixi
vobis: hec omnia que vobis futura erant aduersa. tribz aut ex
causis ista p̄dixit eis. Primo vt dicit Aug. ne improvisa
mala quāuis cito transitura amicos eoz ignaros atqz impera-
tos amplius turbarent nam sm Gre. minus iacula ferunt que
p̄uident. et nos tollerabilius m̄di mala suscipimus si extra hec

Sermo

per prouidentie clipeū munimur. multū em̄ offenderent animū
aduersa mūdi supuenientia. si nihil aduersi crederemus contin-
gere. Secundo vt Cris. dicit hec ideo predixit eis vt ostenderet
se cuncta p̄uidere futura. Tertio vt ideoz dicit. hec ideo illis pre-
dixit. ne blandiens et adulator videretur. promittēdo placida
nec prediciendo aduersa etc.

In die penthecostes

Sermo xlii.

¶ Quis diligit me sermonē meū etc. Jo. 14. nul-
lus sermo p̄dicatoris est p̄ficius. nisi spiritus
sanctus igne caritatis linguā ipsius accendat
vnde hodierna die legit. Act. 2. q̄ p̄mis p̄di-
catoribz legis euangelice apparuerunt disper-
dite lingue. tanq̄m ignis. seditq̄ sup singulos eorum. et repleti
sunt omnes spiritu sancto. et ceperunt loqui p̄ vt sp̄s sanctus
dabat eloqui illis. Sed rursus in vanū laborat etiam ardens
sermo p̄dicatoris. nisi in corde audientium sit sp̄s sanctus v̄tatis
magister. vñ Cris. nisi sp̄s sanctus cordi assit audientia. odiosus
est sermo doctoris. nemo ergo docentū homī tribuat. qd̄ ex ore
doctis intelligit. q̄ nisi intus sit qui doceat doctoris lingua ex-
terius in vacuū laborat. hunc igit sp̄s sanctus p̄ficiū totius v̄-
tatis magistrū inuocemus dicētes. veni creator sp̄s etc. q̄tinus
ad gl̄iam tāte solennitatis et dīci valeant et intelligi. eo audo-
re q̄ sue sint grata maiestati et n̄re salutī p̄ficiā. ad qd̄ impetrā-
dum matris m̄ie suffragiū postulamus.

¶ Quis diligit me sermonem meum etc. dicit. Aug.
super ps. duas ciuitates duo faciunt amores. celestē
Hierusalem facit amor dei. babiloniam infernalem
facit amor seculi. interroget ergo se quisq̄ qd̄ amet
et inueniet. vnde sit ciuis. saluator vero noster volens nos fie-
ri ciues sanctoꝝ celestis Hierusalem. hodierna die diuinū amo-
rem qui est spiritus sanctus misit in corda credentium. quo ar-
dentes licet adhuc peregrini superne ciuitatis Hierusalē ciues
efficeremur. de quo agitur in presenti euangelio. quod in tres
partes diuiditur primo ponitur q̄ multipliciter sancti spiritus
virtus sanctificat animos sui p̄ntia. 2. q̄ dulciter eius affectus
solat mellos de xpi absētia. ibi. nō turbet etc. 3. q̄ suauit̄ eius
impet9 egit. vt xps impleret p̄ris obediētā. ibi. iā nō m̄ta lo-
quar. p̄t p̄mū scidū q̄ tribz scificatiōibz m̄tas n̄ras sp̄s sanctus
p̄ficiat p̄mo i ordie ad deū q̄ ē ex dilectōe dei sedo i ordie ad se-
ipsum i cognitiōe veri. ibi. hec locutus sū vobis. 3. i m̄tā ad
ad p̄mū i cordia ai. ibi. pacē relinquo vobis.